

[Svend Nielsen.]

hun baade kunde læse og skrive. Maa jeg spørge ærede Medlemmer af dette høje Ting: Kan en Sygekassebestyrelse ikke skønne over, om et fuldkommen blindt Menneske delvis har genvundet sit Syn? Selvfølgelig kan den det, det er der ingen, der med Rette kan benægte.

Lad mig endvidere tage et andet Eksempel, som jeg kender fra min Hjemegn. Det drejer sig om en Dreng, som var blevet syg, ramt af et Lammelsestilfælde. Han blev først behandlet af den lokale Læge, men han erklærede meget hurtigt, at han kunde ikke gøre noget ved det, det var rigtigst, at Drengen kom paa Sygehuset. Der var et moderne og godt udstyret Sygehus paa vedkommende Egn og selvfølgelig ogsaa dygtige Læger. Den vedkommende Dreng kom altsaa paa Sygehuset og laa der i nogle Dage, og saa fik Forældrene Besked fra Sygehuset om, at Lægerne ikke kunde gøre noget ved Tilfældet, saa det var ingen Nytte til, at han blev længere paa Sygehuset. Faderen mødte da med Befordring ved Sygehuset, for naar de ikke vilde beholde Drengen, maatte han jo derfra. Han talte med Overlægen om det og spurgte, om der da slet ingenting var at gøre. Ja, *de* kunde i hvert Fald ikke gøre noget ved ham, men man kunde jo godt forsøge at sende Drengen til Hald eller ind paa Rigshospitalet. Og da Manden saa spurgte, om der kunde være Haab om Helbredelse der, svarede Overlægen, at det turde han ikke sige noget om. Dette var, som sagt, et moderne og fuldt udrustet Sygehus. Den vedkommende Fader havde i Førvejen faaet Opfordring fra Bekendte og Venner, der var blevet hjulpet af Chiropraktorer, til at sende Drengen til en chiropraktisk Anstalt. Men det vilde han ikke ud fra den Betragtning, at man havde jo dygtige Læger her i Landet, saa det var rimeligt at søge dem. Men da Lægerne saa havde sagt, at de ikke kunde gøre noget ved Tilfældet, tog Faderen Drengen og prøvede saa, som saa mange andre har prøvet det, den sidste Udvej og henvendte sig til det, man kalder en Kvaksalver, i dette Tilfælde en Chiropraktor. De maatte bære den lamme Dreng ind til Chiropraktoren, Drengen blev undersøgt og røntgenfotograferet og fik den første Behandling den samme

Dag, og da han havde faaet den, kunde han gaa fra Chiropraktikerens Behandlingsværelse ud i Venteværelset. Drengen blev saa behandlet i 8 Dage i Træk — det var lige op mod Jul —, og da de 8 Dage var gaaet, var han kommet sig saa godt, at han kunde danse omkring Juletræet. Han fik saa Viderebehandling — jeg tror i 4—5 Maaneder —, og efter disse 4—5 Maaneders Behandling var han fuldkommen rask og kunde udføre sit Arbejde som andre sunde og raske Mennesker. Maa jeg spørge ærede Medlemmer af dette høje Ting: Naar et Menneske har været fuldkommen lammet, saa han intet har kunnet foretage sig, og Lægerne har sagt sig Behandlingen fra, og han saa bliver hjulpet og genvinder sin Førlighed og kan udføre sit Arbejde, kan en Sygekassebestyrelse saa ikke skønne over, om der er sket Helbredelse eller betydelig Bedring? Jeg begriber ikke, at man fra Sygekassedirektoratets Side kan sige, at det savner en Sygekassebestyrelse ganske og aldeles Evne til. Det er jo ganske hen i Vejret at sige saadant noget. Selvfølgelig, det er jeg klar over, kan der findes uklare Tilfælde, hvor Sygekassebestyrelserne kan være i Tvivl, men dertil skal jeg sige, at i saa Tilfælde giver Ændringsforslaget ikke Sygekassebestyrelserne nogen som helst Ret til at betale. Der er ikke Tale om nogen Pligt, men de har ikke en Gang Ret dertil, saa nogen økonomisk Risiko for Sygekasserne kan der overhovedet ikke findes i dette Ændringsforslag.

Endelig kommer jeg saa til de to sidste Ændringsforslag, som er stillet af Venstre, Nr. 54 og Nr. 55. Vi mener, at den Myndighed, man giver Sundhedsstyrelsen i Lovforslagets § 29, er alt for vidtgaaende, og navnlig finder vi det urimeligt, at man tillægger Sundhedsstyrelsen en Rettighed, som Anklagemyndigheden hidtil har haft og har røgtet paa en Maade, som i alt Fald har været fuldt ud tilfredsstillende for Befolkningen — maaske ikke i alle Tilfælde tilfredsstillende for Lægerne eller Sundhedsstyrelsen, men det er da endelig til at bære. Jeg synes nok, det er en forunderlig Ordning at gøre Sundhedsstyrelsen halvejs til Dommer i en Sag, hvor den selv er Anmelder. Det er jo saaledes, at naar der er sket Anmeldelse til Politiet om en Sag af denne Beskaffenhed, undersøger Politiet Sagen,